

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν Αθήναις τῇ 18' Απριλίου 1932

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 119

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Νόμοι

- Νόμος 5367. Περί ἐκτέλεσεως τῶν δημοσίων ἔργων. 1
- Νόμος 5368. Περί κωδικοποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν διατάξεων τῶν περὶ Εἰδικῶν Ταμείων Ὑδραυλικῶν Ἔργων Δήμου Βεροῦ νόμων καὶ Νομοθετικῶν Διαταγμάτων (νόμος 3100, Ν. Διαταγμὰ ἀπὸ 19)8)1929 ἄρθρον 5 Ν. Δ. ἀπὸ 16)6)1926 νόμος 3806). 2
- Νόμος 5371. Περί παραμονῆς τῶν ὑπομηχανικῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πέραν τοῦ ὁρίου ἡλικίας. 3
- Νόμος 5393. Περί κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εισοδήματος ὁρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων. 4
- Νόμος 5397. Περί ἀνακτίσεως τοῦ πάραγεγραμμένου δικαίω-

- ματος συντάξεως ἐκ τοῦ Ν. Α. Ταμείου παθόντων ἐν πολέμῳ ἔργατῶν θαλάσσης. 5
- Νόμος 5401. Περί αὐθεντικῆς ἐφημερίδας τῶν ἄρθρων 36—37 τοῦ νόμου 4108 τοῦ ἔτους 1929. 6

Διατάγματα

- Περί ἐγκρίσεως τοῦ Κανονισμοῦ τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος. 7
- Περί ἀναγνώσεως κοινοτήτων ἐν τῷ Νομῷ Ἡλείας. 8
- Περί ἐγκρίσεως ἀνταλλαγῆς κοινοτικῶν ἀγρῶν τῆς κοινότητος Σταμάτας πρὸς διάνοξιν ὁδοῦ. 9
- Περί ἀναγνώσεως κοινότητος ἐν τῷ Νομῷ Ἡλείας. 10
- Περί ἰδρύσεως μονοταξίου δημοτ. σχολείου εἰς Λιαντίνα-Λακεδαίμονος. 11
- Περί ἰδρύσεως ἐνοριακοῦ ναοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Κάτω Πατησίων). 12
- Περί καταργήσεως προσθέτου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαίων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἑλαίας εἰς Σάμον καὶ Ἐσταρχίαν Λακεδαίμονος. 13

Ν Ο Μ Ο Ι

(1)

Περί ἐκτέλεσεως τῶν δημοσίων ἔργων.

Νόμος 5367

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον 1.

1. Πᾶσαι αἱ συμβάσεις διὰ τὴν ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων ἢ τὴν προμήθειαν μηχανημάτων, εἰδῶν ἢ ὑλικῶν πρὸς ἐκτέλεσιν δημοσίων ἔργων, συνομολογῶνται κατόπιν δημοσίου συναγωνισμοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ συνομολόγησις συμβάσεως ἢ ἡ ἀπ' αὐθαιρίας ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐκτέλεσεως ἔργων ἢ προμηθειῶν ἀνευ δημοσίου συναγωνισμοῦ.

α') Ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ δαπάνης ὀλικῆς οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν πενήτην χιλιάδων δραχμῶν.

β') Ἐφ' ὅσον γενόμενος συναγωνισμὸς ἀπέτυχεν ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἐφ' ὅσον οὐδεὶς πτυχιούχος ἐργολάβος ἀποδέχεται τὴν ἐκτέλεσιν, δύναται αὕτη νὰ ἐκδοθῇ καὶ εἰς ἐμπειροτέχνην ἀλλὰ κατόπιν νέου διαγωνισμοῦ.

γ') Ἐφ' ὅσον συγτρέχει μία τῶν ἐξαιρέσεων τοῦ ἀρθρου 34 τοῦ νόμου ΣΙΒ' «περὶ δημοσίου λογιστικῆς».

δ') Ἐφ' ὅσον ἐπιτρέπεται τοῦτο ὑφιστάμεναι διατάξεις νόμου.

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τοὺς δημοσίους συναγωνισμοὺς εἰσὶ δεκτοὶ μόνον πολῖται Ἑλληνες ἀπολαμβάνοντες τῶν πολιτικῶν καὶ ἀστικῶν αὐτῶν δικαιωμάτων, ἐφ' ὅσον κέκτηνται τὸ ἀνάλογον πρὸς τὸ ἔργον πτυχίον ἐργολάβου.

2. Εἰσὶν ὁμοίως δεκτοὶ εἰς τὸν συναγωνισμὸν Ἑλληνικαὶ Τεχνικαὶ Ἐταιρεῖαι, ἐφ' ὅσον κέκτηνται ἀνάλογον πρὸς τὸ ἔργον πτυχίον ἐργολάβου Ἐταιρείας.

3. Ἄλλοδαποὶ γίνονται δεκτοὶ εἰς τοὺς δημοσίους συναγωνισμοὺς μόνον ἐφ' ὅσον τοῦτο ὀρίζεται ρητῶς ἐν τῇ διακηρύξει ἢ ἐφ' ὅσον εἰσὶν ἐγκαιροποιημένοι μονίμως ἐν Ἑλλάδι καὶ

ἔσκουν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐργολάβου πρὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1932.

4. Τὰ λοιπὰ προσόντὰ τῶν συναγωνιζομένων, ὁ τρόπος ἐκδόσεως τῶν πτυχίων τῶν ἐργολάβων, αἱ τάξεις αὐτῶν, αἱ περιπτώσεις προσωρινῆς ἢ θριστικῆς ἀκυρώσεως τῶν πτυχίων τούτων καὶ πᾶσαι αἱ λοιπαὶ σχετικαὶ λεπτομέρειαι καθορισθῆσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 3.

1. Αἱ δημοπρασίαι διεξάγονται δημοσίᾳ εἴτε φανερά εἴτε δι' ἐνοφαγίσταν προσφορῶν, κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος καθορισθησόμενα.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἐργολάβους ὅπως ἀντικαθιστῶσι τὴν ἀρχικὴν ἐγγύησιν, ὡς καὶ τὰς προσθέτους κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων πάσης φύσεως ἐγγυήσεις ἢ κρατήσεις, δι' ἰσοπόσων ἐγγυητικῶν ἐπιστολῶν Τραπεζίης καὶ τύπου τῆς ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Συγκοινωνίας ἢ διὰ χρεωγράφων τοῦ Κράτους ὑπολογιζομένων εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἐκδόσεως. Τὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐγγυήσεως λήγοντα τοκομερίδια τῶν ἀνωτέρω χρεωγράφων ἐπιστρέφονται σὺν τῇ λήξει των τῶ δικαιούχῳ ἐργολάβῳ. Τὰ ἀφορῶντα τὰς ἀνωτέρω ἐγγυήσεις, τὴν ἀπόδοσιν αὐτῶν, τὰ τῆς ἐγκρίσεως τῶν δημοπρασιῶν, τῆς συνομολογήσεως τῶν συμβάσεων, τῆς διαμονῆς τοῦ ἐργολάβου καὶ τὰ τῆς ἐκπροσωπήσεως αὐτοῦ εἰς τὰς μετὰ τῆς Ὑπηρεσίας σχέσεις καθορισθῆσονται διὰ Διατάγματος.

Ἄρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται, ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως, ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργολάβου ἐκχώρησις μέρους ἢ τοῦ ὅλου τῆς ἐργολαβίας του, ἀνευ ἐγκρίσεως τοῦ ἀρμοδίου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων.

Ἄρθρον 5.

1. Αἱ πιστοποιήσεις καὶ πληρωμαὶ τῶν ἐκτελουμένων ἔργων ἐκτελοῦνται κατὰ χρονικὰ διαστήματα καθοριζόμενα ἐν τῇ συγγραφῇ ἢ ὑποχρεώσεω ἢ ἐν τῷ ἐργολαβικῷ συμβολαίῳ. Ἐὰν ἡ πληρωμὴ καθυστερήσῃ πέραν τοῦ τριμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας καθ' ἣν ἔδει νὰ γίνῃ, ὁ ἐργολάβος δικαιοῦται τόκου ὑπερμερίας ἐπὶ τῶν καθυστερουμένων αὐτῷ ποσῶν πρὸς ἑξ' αὐτῶν ἐκατὸν (60) εἰτησίως ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ τούτου ὁγλήσεως του.

Εν περιπτώσει καθυστέρησης των πληροφοριών πέραν του εξαμήνου ο έργολάβος δικαιούται να ζητήσει την διάλυση της εργολαβίας, αποζημιούμενος κατά τα διά Διατάγματα καθυσθετημένα, διά τας θρητικές μόνον ζημίας αυτού.

2. Κατ' εξαίρεσιν του άρθρου 4 του Νόμου 4694, επιτρέπεται ή προς αναγνωρισμένας Τραπεζάς ή νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου εκχώρησης των εις εργολάβους εκτελούντας έργα του Δημοσίου ή νομικών προσώπων Δημοσίου Δικαίου, οφειλουμένων δι' εκτελεσθέντα έργα ή τμήματα αυτών ποσών.

3. Τα εκτελούμενα έργα παραλαμβάνονται προσωρινώς και οριστικώς. Η προσωρινή παραλαβή των έργων θεωρείται αυτοδικαίως συντελεσθείσα, εάν δέν διενεργηθή εντός του εν τη συγγραφή υποχρέωσης οριζουμένου χρόνου έγγραφως, λογισουμένου από της ημέρας καθ' ήν ήδύνατο και ώφειλε να γίνει ή προσωρινή αυτή παραλαβή. Η οριστική παραλαβή θεωρείται αυτοδικαίως συντελεσθείσα εάν δέν διενεργηθή εντός διμήνου από της λήξεως του εν τη συγγραφή καθοριζουμένου χρόνου έγγραφως, λογισουμένου από της ημέρας καθ' ήν ήδύνατο και ώφειλε να συντελεσθί ή προσωρινή παραλαβή και μετά πάροδον 15 ημερών από της περι τούτου δηλήσεως του εργολάβου.

4. Επιτρέπονται αυξομειώσεις των έργων εκάστης εργολαβίας μέχρι του ενός έκτου του συνόλου του αρχικού προϋπολογισμού εφ' όσον πάντως ή κατά κοινούλιον αυξομειώσεις δέν υπερβαίνει το εν πέμπτον της αντίστοιχου εν τω προϋπολογισμώ ποσότητος, έκτος αν επέβη συμφωνία μεταξύ Δημοσίου και εργολάβου περι μείζονος ή διαφόρου των προηγουμένων αυξομειώσεων άνευ ιδιαιτέρως αποζημιώσεως.

5. Τα άφωρμένα την έκτέλεσιν των έργων, την καταμέτρησιν και λεπτομερείας της παραλαβής αυτών, τας λοιπάς υποχρεώσεις και δικαιώματα των συμβαλλομένων μερών, τας λεπτομερείας των τροποποιήσεων κατ' είδος και ποσόν των εργασιών, τά της διακοπής και διαλύσεως των εργολαβιών, έκπτώσεως των εργολάβων και πάντα αί αναγκαία λεπτομέρειαι κανονισθόνται διά Διαταγμάτων.

Άρθρον 6.

1. Πάσα διαφωνία μεταξύ των συμβαλλομένων μερών, ή μεταξύ του εργολάβου και του διευθύνοντος το έργον μηχανικού είτε ως προς την τεχνική των έργων έκτέλεσιν, είτε ως προς την έρμηνείαν και έκτέλεσιν της συμβάσεως και της συγγραφής των υποχρεώσεων λύεται υπό των άρμοδίων υπηρεσιών και, εν περιπτώσει μη άποδοχής των άποφάσεων των Αρχών τούτων υπό του εργολάβου, λύεται υπό του Υπουργού της Συγκοινωνίας, μετά γνώμην του Συμβουλίου των Αρχών των Έργων δι' ήπιολογημένης άποφάσεως, κοινοποιουμένης τω εργολάβω.

2. Κατά την υπό του Συμβουλίου των Αρχών Έργων συζήτησιν της διαφωνίας, καλείται και παρίσταται διά τεχνικού αντιπροσώπου του έ εργολάβου προς ύποστήριξιν των απόψεών του.

3. Διά Διατάγματα καθορισθόνται ο τρόπος και ή διαδικασία της λύσεως των διαφωνιών και αί προς λύσιν αυτών άρμοδίαί αρχαί πρό της κατά την παράγραφον 1 προσφυγής εις το Υπουργείον, διά τα ετας περιπτώσεις έργων Δημοσίου ή τας περιπτώσεις έργων εκτελουμένων υπό ειδικών Τμημάτων ή Οργανισμών ή Νομικών εν γένει Προσώπων Δημοσίου Δικαίου.

4. Εάν ο εργολάβος δέν αποδέχεται την κατά τ' άνωτέρω άπόφασιν του Υπουργού της Συγκοινωνίας ή εάν ή απόφασις αυτή δέν έκδοθή εντός τριών μηνών από της ύπόδοξης της σχετικής αίτήσεως του εργολάβου, θεωρείται όδτος να προσφύγη εις την δικαιοσύνην του Έκτεσίου της περιφέρειας εν ή έκτελεσθόνται τά έργα. Εάν το έργον μείται εις την περιφέρειαν πλησίον Έκτεσίων, άρμόδιον διά την επίλυσιν της διαφοράς είναι το υπό του Προέδρου του Δρείου Πάτρου όριζόμενον επί τή αίτησει του προσφεύγοντος.

5. Το Έκτεσίου δικάζει ως δικαιοσύνην, της ύποθέσεως συζητουμένης ως νόμω προτετιμημένης την πρώ-

την δικάστημον μεθ' ημέρας είκοσιν (20) από της επίδοσεως της αίτήσεως του προσφεύγοντος. Η διάδικαι οφείλουσι να προσκομίσωσιν επί άμφοτέρου πάντα τ' αποδεικτικά στοιχεία και τους μάρτυρας αυτών, είννας εξετάζονται παραγωγήμα.

6. Το Έκτεσίου δικάζον εκ των εχόντων και κατά κρίσιν δικαίου άνδρος ύποχρεούται να έκδόσθ την απόφασιν αυτού εντός είκοσιν (20) ημερών από της συζήτησεως. Πρείσσονας άποδείξεις δύναται να διατάξη το Έκτεσίου αν κατά την κρίσιν του καθίσταται άνέφικτος ή λύσις της διαφοράς βύζει των προσκομισθέντων υπό των διαδίκων στοιχείων.

Εν τιαούτη περιπτώσει ή συζήτησις επαναλαμβάνεται ως νόμω προτετιμημένη, μετά το πέρας των αποδείξεων ή την λήξιν της διακ την διεξαγωγήν αυτών τεληθείσης προθεσμίας, την πρώτην δικάστημον μεθ' ημέρας δέκα πέντε (15) από της επίδοσεως της σχετικής κλήσεως. Η μετά την γέναν συζήτησιν όριστική άπόφασις του Έκτεσίου, οφείλει να έκδοθή εντός είκοσιν (20) ημερών από της συζήτησεως και είναι άνέκλητος και ύποχρεωτική δι' άμφοτέρους τους διαδίκους.

7. Προκειμένου περι έργων μη εκτελουμένων εις βάρος του προϋπολογισμού του Κράτους, δικαίωμα άποδοχής ή μη των άποφάσεων των άρμοδίων αρχών ως και προσφυγής εν τούτοις εις το Υπουργείον και μετ' αυτό εις δικαιοσύνην, έχει ού μόνον ο άνάδοχος αλλά και ο εργοδότης.

Άρθρον 7.

1. Αί διατάξεις του παρόντος νόμου και των βάσει αυτού έκδομένων Διαταγμάτων εφαρμόζονται διά πάντα άνεξαιρέτως τά εν έκτέλεσει, τά μήπω παραληφθέντα και έκτελεσθόμενα Δημόσια έργα, (πλην των υπαγομένων εις τά Υπουργεία Στρατιωτικών και Ναυτικών) και διά τά τιαούτα έργα Λιμενικά, Δημοτικά, Κοινοτικά και υπό νομικών εν γένει προσώπων δημοσίου δικαίου εκτελούμενα έργα, συλασσομένης της άρμοδιότητος των Υπουργείων ή Αρχών των έργων την διοίκησιν ή επίτηρησιν της ποιουσίας αυτών, μόνον όμως καθ' όστι άφορά την έγκρισιν της έκτελέσεως και της δαπάνης των έργων.

2. Είς το τέλος του Νομοθετικού Διατάγματος της 17ης Ιουλίου 1923 (απερί σχεδίων πόλεων κλπ.) προστίθεται ή έπομένη διάταξις ως ίδιον άρθρον.

Έξαιρέται των περιπτώσεων του άρθρου 3, όπου κατά τας λοιπάς διατάξεις του παρόντος Νομοθετικού Διατάγματος προσδέλεται έκδοσις Διατάγματος μετά γνωμοδότησιν Συμβουλίων, ο όρος όδτος έχει μόνον δυνατικήν ισχύν, δυναμένης και να παραλείπηται της γνωμοδοτήσεως ταύτης. Το παρόν άρθρον ισχύει από της δημοσιεύσεως του από 17 Ιουλίου 1923 Νομοθετικού Διατάγματος (απερί σχεδίων πόλεων κλπ.).

3. Πάσα διάταξις άντικειμένη εις τον παρόντα Νόμον καταργείται.

Ο παρόν νόμος, ψηφισθείς υπό της Βουλής και της Γερουσίας και παρ' Ημών σήμεραν έκδοθείς, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και έκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Αθήναις τή 2 Απριλίου 1932.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΓΜΗΣ

Οι Υπουργοί

Επί της Δημοσιεύσεως (Υφ) ογός
Π. ΘΗΣΑΙΟΣ

Επί των Έσωτερικών
Κ. ΛΙΩΡΙΚΗΣ

Επί της Συγκοινωνίας
Α. ΔΙΓΚΑΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τή 5 Απριλίου 1932.

Ο Υφυπουργός της Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΣΑΙΟΣ

(2)

Περί κωδικοποίησης και υπαλληλώσεως των διατάξεων των περί Ειδικού Ταμείου Υδραυλικών Έργων Δήμου Βεροίας νόμων και Νομοθετικών Διαταγμάτων (νόμος 3160, Ν. Α. Δ. 1916) 1920 άρθρον 5 Ν. Α. Δ. 1916) 1926 νόμος 3806).

Νόμος 3368

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, ενδίδομεν τον έπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής και της Γερουσίας.

Περί συστάσεως Ειδικού Ταμείου Υδραυλικών έργων Δήμου Βεροίας.

Άρθρον 1.

1. Συνιστάται εν Βεροία Ειδικόν Ταμείον υπό τον τίτλον «Ειδικόν Ταμείον υδραυλικών έργων του Δήμου Βεροίας» υπαχόμενον ως προς τα μη διά του παρόντος κανονίζόμενα αντικείμενα εις τας περί υδραυλικών ταμείων διατάξεις του νόμου 2853 (περί υδραυλικών εν γένει έργων) και του από 5 Σεπτεμβρίου 1922 εκτελεστικού του νόμου τούτου διατάγματος.

2. Σκοπός του συνιστούμενου ταμείου είναι η εκτέλεσις διά των κατά το άρθρον 3 οριζουμένων πρώτων αυτού έργων α) μονίμου υδρεύσεως της πόλεως Βεροίας, β) κατασκευής δικτύου ύπονομων, γ) αρδευτικών, εγγυαντικών και κοινοφελών εν γένει έργων εν τή περιοχί του Δήμου.

Άρθρον 2.

1. Η διοικούσα τή Ταμείον Έπιτροπή απαρτίζεται εκ του Προέδρου των εν Βεροία Πρωτοδικών, ως Προέδρου της Έπιτροπής, του Δημάρχου Βεροίας, του οικονομικού έφόρου, του Διευθυντού του εν τή πόλει υπακαταστήματος της Εθνικής Τραπεζής της Ελλάδος και τεσσάρων μελών εκλεγμένων υπό του Δημοτικού Συμβουλίου Βεροίας, άλλ' ουχι εκ των μελών αυτού.

2. Τόν Πρόεδρον των Πρωτοδικών, τόν Δήμαρχον, τόν οιν. έφορον και τόν Διευθυντή της Τραπεζής αναπληροῦσιν, εν περιπτώσει κωλύματος ή απουσίας, οι νόμιμοι αυτών αναπληρωταί.

Τήν προεδρίαν όμως εν περιπτώσει κωλύματος ή απουσίας του προέδρου των Πρωτοδικών αναλαμβάνει ο κατά τάς διατάξεις του νόμου 2853 εκλεγείσμενος αντιπρόεδρος.

3. Η Έπιτροπή εδρεύεται εν άγκυρία παρόντων πάντε εκ των μελών αυτής μετά του προέδρου. Αι αποφάσεις αυτής λαμβάνονται κατά πλειονοψηφίαν, εν περιπτώσει ίσοψηφίας υπερισχυάσθη της γνώμης, υπέρ ής ή γνώμη του προέδρου.

Άρθρον 3.

1. Οί πόροι του Ταμείου αποτελούνται :

α) Από ειδικών ετήσιον τέλος επιβαλλόμενον επί των οικοδομών της πόλεως Βεροίας ίσον προς 1 ο)ο επί της αξίας της οικοδομής, εξαίρουμένων μόνον των κτισίων του Δημοτικού χρησιμοποιουμένων διά τας δημοτίας υπηρετίας. Τό διά τών χρησιμοποιουμένων τέλος ορίζεται ουχι κατ' αξίαν της οικοδομής άλλά κατά την κρίσιν της κατά το άρθρον 2 Έπιτροπής. Διά τής λοιπής οικοδομής τας άνηκούσας εις τό Δήμους ή όπωσδήποτε καταγεόμενης ή διοικουμένης κατ' αυτό ή άνηκούσας εις άλλον τινα άπόνομον ή μη οργανισμόν δημοτίου δικαίου ή εις νομικόν πρόσωπον ή καταβολή του ως άνω τέλους βαρύνει τους ένοικοῦντας και όπωσδήποτε ποιουμένους χρήσιν αυτών.

β) Από ετήσιαν στραμματικην εισφοράν επιβαλλομένην επί της περιοχής του Δήμου εν ή τα έργα της αρδεύσεως και εγγυανσεως εκ άραχ, δάκα πάντα μέν κατά στράμμα διά τους κήπους και δραχ. πάντα κατά στράμμα επίσης διά τους άγρούς.

Διά τα εις τό Δήμους άνηκοντα κτήματα ή όπωσδήποτε παρ' αυτού καταγεόμενα ή διοικουμένα ή άνηκοντα εις άλλον τινα άπόνομον ή μη οργανισμόν δημοτίου δικαίου ή εις νομικόν πρόσωπον αι εισφοραι βαρύνονται τους καλλιεργητάς ή όπωσδήποτε νομιμένους. Η περιμετρος της υποκειμένης εις την εισφοράν περιοχής καθορίζεται διά πράξεως της κατά τό άρθρον 2 του παρόντος νόμου Έπιτροπής.

γ) Από ειδικόν φόρον 2 1)2 ο)ο επί της αξίας του παραγομένου ή όπωσδήποτε έναποθηκευμένου εν τή περιφερεία της υποδικηθείσας Βεροίας τυρού και βουτύρου. Ως βάσις της αξίας ληφθήσεται ή μέση άγοραία τιμήση κατ' άπόφασιν της κατά τό άρθρον 2 του παρόντος νόμου Έπιτροπής, καθοριζομένη κατ' έτος ανεκλήτως.

δ) Από ειδικόν φόρον επί των δασικών εν γένει προϊόντων της περιοχής του Δασαρχείου Βεροίας ίσον προς τό 25 ο)ο του αντίστοιχου δημοτίου φόρου.

ε) Από τάς εκ της εκμεταλλεύσεως των έργων εισπράξεις.

στ) Από έκούσιας εισφοράς.

ζ) Από άρωγήν του Δημοτίου διά τήν εκτέλεσιν των εγγυαντικών μόνον της άγροτιχής περιοχής του Δήμου έργων οριζουμένην εις τό εν πέμπτου της δαπάνης αυτόν. Η άρωγή αυτή καταβάλλεται εκ της οικείας πιστώσεως του προϋπολογισμού του Υπουργείου Συγκοινωνίας δι' άρωγήν του Δημοτίου εις τό κατά τον νόμον 2853 υδραυλικά Ταμεία και εις έτησίως δόσεις ουχι πλείονας των δέκα, άγορευμένων δέ από της εκτελέσεως των έργων, ή εν περιπτώσει συνολογήσεως δανείου από της τυχόν εις ασφάλειαν έκχωρήσεως και του πόρου τούτου.

2) Η ως άνω ειδική φορολογία άρξεται ή μέν υπό στοιχ. α' και β' από του οικονομικού έτους 1924—25, ή υπό στοιχ. γ' από του οικονομικού έτους 1925—26 και τέλος ή επί των δασικών προϊόντων από της ισχύος του Ν. Δ. της 19 Αυγούστου 1925 (περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου 3160 περί Ειδικού Ταμείου Υδραυλικών έργων Δήμου Βεροίας) δέν δύναται να καταργηθή ή μειωθή πρό της έξοφλήσεως των διά τήν εκτέλεσιν των έργων συναρθέντων ή συνολογηθησομένων δανείων.

Άρθρον 4.

Τά εν τή δευτέρα περίοδω του α' έδαφ. της α' παραγράφου άρθρου 3 του παρόντος νόμου ως βιομηχανοστάτια νοούνται τά έντός της πόλεως ως και τά εις άκτίνα τριών χιλιομέτρων από του εγκεκριμένου σχεδίου της πόλεως Βεροίας.

Αι εισπράξεις των πόρων του Υδραυλικού Ταμείου Βεροίας ανατίθενται εις τόν ταμειόν του Δήμου Βεροίας αντί του μέγρου τούδε δημοτίου ταμείου. Η Έπιτροπή του Ταμείου τούτου δύναται να διορίση και ειδικόν εισπράκτορά βοηθόν του δημοτικού ταμείου. Η άμοιβή του δημοτικού ταμείου και εισπράκτορος δέν δύναται να υπερβή τό 3 ο)ο επί των εισπραττομένων, καταγεομένων κατ' άπόφασιν της Έπιτροπής του Ταμείου.

Ο εισπράκτορ υποκειται εις τας υποχρεώσεις των δημοτίων εισπρακτόρων, καταβάλλων εγγύησιν, οριζουμένην υπό της Έπιτροπής του Υδραυλικού Ταμείου, απολύεται υπ' αίσθη και υποκειται εις τήν επίβλεψιν, έλεγχον και τήν πειθαρχικήν δικαιοδοσίαν αυτής, δικαιουμένης να επιβάλλη αυτόν διά πάσαν άμέλειαν ή παράβασιν πειθαρχικών πρόστύμων δραγμών 25—1000.

Η βεβαίωσις του τε τέλους επί των οικοδομών και των εισφορών άνεργείται υπό της κατά τό άρθρον 2 Έπιτροπής. Οί υποκειμένοι εις φορολογίαν υποχρεώνονται, πρεσβυόμενοι υπό του Προέδρου της Έπιτροπής, να δηλώσωσιν εν τής ετήσως ταχθεσομένης προθεσμίας τήν αξίαν των οικοδομών κατό προσέγγισιν 1)5 και τήν έκτασιν της ιδιοκτησίας των ως προς τας εισφοράς κατά 1)10. Οί μη υποβαλλόντες δήλωσιν ή ψευδώς δηλώσαντες υπάκουσται εις πρόστιμον ύψος του Τα-

μείου 100—1000 δραχ. επιβαλλόμενον ἀνεκκλήτως ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὴν καταβολὴν τοῦ ὑπὸ στοιχ. γ' τοῦ προηγούμενου ἄρθρου φόρου ὑποχρεοῦνται νὰ δηλώσωσιν ἐγγράφως πρὸς τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς τὸ ποσὸν τοῦ ἐξαγομένου τυροῦ ἢ βουτύρου προσάγοντες καὶ διπλότυπον πληρωμῆς εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον τοῦ σχετικοῦ φόρου πρὸς ἐκδοσιν ἀδείας ἐξαγωγῆς.

Οἱ μὴ δηλοῦντες ἢ ψευδῶς δηλοῦντες ὑπόκεινται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ διπλασίου τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς βεβαιουμένου φόρου.

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τε τῆς βεβαιώσεως καὶ τοῦ προστίμου εἶναι ἀνεκκλήτως.

* Ἄρθρον 5.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ τὴν ἐξόφλησιν τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον δακείων τὸ Ταμεῖον καταργεῖται διὰ Διατάγματος προκαταληπτικῶν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, τὰ δὲ ἔργα περιέρχονται εἰς τὸν Δήμον, ὅστις καὶ ἀναλαμβάνει τὴν μέριμναν καὶ τὰς δαπάνας συντηρήσεώς των. Διὰ τὰς δαπάνας ταύτας δύνανται νὰ διατηρηθῶσιν ὑπὲρ τοῦ Δήμου εἰς τὴν πλεονεξία τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος πόρων, ὀριζόμενοι ἐκάστοτε διὰ Διατάγματος προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας μετὰ γνώμην τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Βερροίας.

Πᾶσαι αἱ τυχὸν ἀναγκαῖαι λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου κανονισθῶσονται διὰ Διατάγματος μετὰ γνώμην τῆς Διοικήσεως τῶν Ταμείων Ἐπιτροπῆς.

* Ἄρθρον 6.

Ἡ ἐναπομένονσα περιουσία τοῦ τῶς Ταμείου Ἀγροφυλακῆς περιφέρειᾶς Βερροίας περιέρχεται κατ' ἐξαιρέσιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 57 τοῦ νόμου 4491 εἰς τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ὑδραυλικῶν ἔργων Δήμου Βερροίας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν
Κ. ΛΙΑΔΡΙΚΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(3)

Περὶ παραμονῆς τῶν Ὑπομηχανικῶν τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ πέραν τοῦ ὁρίου ἡλικίας.

Νόμος 5371

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ὑπομηχανικοὶ τῆς Διευθύνσεως Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας, καταλαμβάνον-

μενοι ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας δύνανται τῇ αἰτήσει των νὰ παραμείνωσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν δι' ἀποφάσεως τοῦ οἰκείου Ὑπουργοῦ, μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Σιδηροδρόμων ἢ τῶν Δημοσίων ἔργων.

Τὸ Συμβούλιον ἐν προκειμένῳ γνωμοδοτεῖ κατ' ἀρχὴν καὶ περὶ τοῦ χρόνου τῆς ἐκάστοτε μεταθέσεως τοῦ ὁρίου ἡλικίας, ὅπερ ἐφ' ἅπαξ ἢ ἀθροιστικῶς δὲν δύναται νὰ ἐξιχθῇ πέραν τοῦ 65ου ἔτους συμπληρωμένου.

Ἡ γνώμη τοῦ Συμβουλίου δὲν εἶνε υποχρεωτικὴ διὰ τὸν Ὑπουργόν.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑφ' ὀργῶν
Φ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας
Δ. ΔΙΓΚΑΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(4)

Περὶ κυρώσεως τῆς μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνίας περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὀρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων.

Νόμος 5393

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 75 τοῦ Συντάγματος, ἐκδίδομεν τὸν ἐπόμενον Νόμον, ψηφισθέντα ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας.

Ἄρθρον μόνον.

Ἡ μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας ὑπογραφεῖσα ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1931 συμφωνία περὶ ἀμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εἰσοδήματος ὀρισμένων κερδῶν, προερχομένων ἐξ ἐπιχειρήσεων θαλασσίων μεταφορῶν, ἧς τὸ κείμενον ἔπειτα ἐν γαλλικῷ προτύπῳ καὶ ἐλληνικῇ μεταφράσει, ἔχει πλήρη καὶ νόμιμον ἰσχύν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου θέλει ἀρξέσθαι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων τῆς ὡς ἄνω συμφωνίας.

Ὁ παρὼν νόμος, ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον ἐκδοθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοὶ

Ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν
Α. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Ὑφυπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ACCORD

Entre la Grece et l'Italie en vue d'exempter reciproquement de l'impôt sur le revenu certains benefices provenant des entreprises de transports maritimes.

Le Gouvernement Hellénique et le Gouvernement Royal d'Italie, désireux de conclure un accord en vue d'exempter reciproquement de l'impôt sur le revenu certaines bénéfices provenant des entreprises de navigation maritime, sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1.

Les sociétés constituées et ayant leur siège principal sur le territoire de l'une des Parties Contractantes et les ressortissants de l'un des Etats non domiciliés et ne résidant pas dans l'autre, qui exercent des entreprises de navigation maritime par des bateaux battant leur pavillon national, visitant les ports de l'autre Partie Contractant, ne seront pas soumis, dans ce dernier pays, à une imposition sur les revenus provenant exclusivement de ces entreprises, alors même qu'ils auraient aux ports en question ou à l'intérieur du pays respectif des représentations, agences, succursales et similaires.

L'exemption concerne l'impôt sur les revenus nets et sur la patente des entreprises de navigation Amaritime exercées par des sociétés italiennes ou des ressortissants italiens, l'impôt sur les revenus nets de la richesse mobilière des entreprises de navigation maritime exercées par des sociétés helléniques ou des ressortissants hellènes.

Article 2.

L'expression «entreprise de navigation maritime» signifie «entreprise d'un armateur de navires»; dans cette définition l'expression «armateur de navires» comprend les affrétiers de toutes sortes.

Article 3.

Les exemptions accordées mutuellement par cet accord seront appliquées à partir du 1er avril 1923.

Article 4.

Les impôts payés contrairement aux dispositions de cet accord ne seront pas restitués si la demande d'exemption n'est pas présentée par l'intéressé, directement ou par l'entremise du Représentant Diplomatique ou Consulaire respectif, dans un terme de six mois à partir de la date dans laquelle il aura reçu notification légale de la vérification des revenus exempts ou bien, s'agissant de la première application de l'accord, à partir de la date de l'échange des ratifications.

Article 5.

Le présent accord sera ratifié et restera en vigueur pendant trois ans à partir de l'échange des ratifications; il sera prorogé par tacite reconduction d'année en année s'il n'est pas dénoncé par l'une des Parties Contractantes avec un préavis de six mois.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent accord et y ont apposé leurs sceaux.

Fait à Athènes, en double exemplaire, le 15 Janvier 1932.

(L. S.) A. Michalakopoulos

(L. S.) G. Bastianini

ΣΥΜΦΩΝΙΑ

μεταξύ Ελλάδος και Ιταλίας περί αμοιβαίας απαλλαγής από του φόρου εισοδήματος ώρισμένων κερδών προερχομένων εξ επιχειρήσεων θαλασσιών μεταφορών.

Ἡ Ἑλληνική Κυβέρνησις καὶ ἡ Βασιλικὴ Κυβέρνησις τῆς Ἰταλίας, ἐπιθυμοῦσαι νὰ συνάψωσι συμφωνίαν περί αμοιβαίας ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τοῦ φόρου εισοδήματος ὀρισμένων κερδῶν προερχομένων ἐκ ναυτιλιακῶν ἐπιχειρήσεων, συνεφώνησαν ἐπὶ τῶν ἀκολουθῶν διατάξεων :

Ἄρθρον 1.

Αἱ συσταθεῖσαι εἰταιρεῖαι αἱ ἔχουσαι τὴν κυρίαν αὐτῶν ἔδραν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τοῦ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν καὶ οἱ ὑπῆκοοι τοῦ ἑνὸς Κράτους οἱ μὴ ἔχοντες μόνιμον κατοικίαν καὶ μὴ διαμένοντες εἰς τὸ ἕτερον οἰκιστικῆς ἐξασκοῦσιν ἐπιχειρήσεις θαλασσίας ναυσιπλοίας διὰ πλοίων ὑπὸ ἐθνικὴν αὐτῶν σημαίαν, ἐπισκεπτόμενοι τοὺς λιμένας τοῦ ἑτέρου Συμβαλλομένου Μέρους, δὲν θέλουσιν ὑπάγεσθαι, εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην χώραν, εἰς φορολογίαν ἐπὶ τῶν εισοδημάτων προερχομένων ἀποκλειστικῶς ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τούτων, ἔστω καὶ ἂν διατηρῶσιν εἰς τοὺς ἐν λόγω λιμένας ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς αἰκείας χώρας ἀντιπροσωπείας, πρακτορεῖα, ὑποκαταστήματα καὶ ἄλλα ἀνάλογα γράφεια.

Ἡ ἀπαλλαγὴ ἀφορᾷ τὸν φόρον ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τὸν φόρον ἐπιτηδεύματος τῶν θαλασσιῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἀσκούμένων ὑπὸ Ἰταλικῶν Ἐταιρειῶν ἢ ὑπὸ Ἰταλῶν ὑπηκόων, τὸν φόρον ἐπὶ τῶν καθαρῶν προσόδων καὶ τῆς κινήτης περιουσίας τῶν ἐπιχειρήσεων θαλασσίας ναυσιπλοίας τῶν ἐνεργουμένων ὑπὸ Ἑλληνικῶν Ἐταιρειῶν ἢ Ἑλλήνων ὑπηκόων.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἔκφρασις «ἐπιχειρήσεις θαλασσίας ναυσιπλοίας» σημαίνει ἐπιχειρήσιν «ἐφοπλιστοῦ» εἰς τὸν ὄρισμὸν τοῦτον ἢ ἔκφρασις «ἐφοπλιστῆς» περιλαμβάνει καὶ τοὺς ναυλωτὰς πάσης φύσεως.

Ἄρθρον 3.

Αἱ ἀπαλλαγαὶ αἱ ἀμοιβαίως παραχωρούμεναι διὰ τῆς παρούσης συμφωνίας θέλουσιν ἰσχύσει ἀπὸ τῆς 1ης Ἀπριλίου 1923.

Ἄρθρον 4.

Οἱ καταβληθέντες ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμφωνίας φόροι δὲν θέλουσιν ἀποδοθῆναι εἰ μὴ αἰτηθῶσι περί ἀπαλλαγῆς δὲν ὑποβληθῆναι ὑπὸ τοῦ ενδιαφερομένου ἀπ' εὐθείας ἢ διὰ μέσου τοῦ οικείου Διπλωματικοῦ ἢ Προξενικοῦ ἀντιπροσώπου ἐντὸς προθεσμίας 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καθ' ἣν ἔλαβε νόμιμον κοινοποίησιν τῆς βεβαίωσεως τῶν ἀπηλλαγμένων εισοδημάτων, ἢ προκειμένου περί πρώτης ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων.

Ἄρθρον 5.

Ἡ παρούσα συμφωνία θὰ ἐπικυρωθῆ καὶ θέλει ἰσχύσει ἐπὶ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν ἐπικυρώσεων· θέλει σιωπηρῶς παρατείνεσθαι ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος, εἰ μὴ καταγγελθῆναι ὑπὸ ἑνὸς τῶν Συμβαλλομένων Μερῶν κατόπιν προειδοποιήσεως ἑξ μηνῶν.

Εἰς πίστωσιν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι δεόντως ἐξουσιοδοτημένοι πρὸς τοῦτο ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν συμφωνίαν καὶ ἐπέθεντο τὰς ἐαυτῶν σφραγίδας.

Ἐγένετο εἰς διπλοῦν ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἰανουαρίου 1932.

(Τ. Σ.) Α. Μιχαλακόπουλος

(Τ. Σ.) Γ. Μπασιανίνι

(5)

Περί ανακήρυξης του παραγεγραμμένου δικαιώματος συντάξεως εκ του Ν. Α. Ταμείου παθόντων εν πολέμω εργατών θαλάσσης.

Νόμος 3397

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματος, εκδίδομεν τον επόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής και της Γερουσίας.

Άρθρον μόνον.

1. Έργάζεται θαλάσσης του Π. και Ε. Ναυτικού εκ των αναφερομένων εις το άρθρον 47 του κωδικοποιημένου νόμου 3347 παρ. 1 εδάφ. γ' απολέσαντες λόγω παραγραφής την προς άπονομήν συντάξεωσ εκ του Ν. Α. Ταμείου άπακτοί των άνακτώσιν ταύτην έν ένδοβάλωσιν εις το Ν. Α. Ταμείον νέαν αίτησιν άπονομήσ συντάξεωσ έντός τριών μηνών από της ισχύος του παρόντος.

2. Το αυτό δικαίωμα έχουσι και οι οικογένειαι των ως άνω παθόντων εργατών θαλάσσης έν υποβάλωσιν εις το Ν. Α. Ταμείον νέαν αίτησιν έντός έξι μηνών από της ισχύος του παρόντος.

3. Υποθέσεισ αναρόμεναι εις την κατηγορίαν, περί ης αι άνωτέρω παράγραφοι έφ' ών έξεδόθη άπορριπτική άπόφασισ διά μόνον τον λόγον της παραγραφής, υπόκεινται εις άναθεώρησιν ένώπιον του Συμβουλίου του Ν. Α. Ταμείου κατά της διατάξεισ του παρόντος επί τη βάση αίτήσεωσ του δικαιούμένου προσώπου, υποβαλλομένησ έντός έξι μηνών από της δημοσίεωσ του παρόντος.

Είς περίπτωσιν καθ' ήν άδικαιονισμός της εκ του Δημοσίου συντάξεωσ των άνωτέρω έκκρεμεί κατά την δημοσίεωσιν του παρόντος, αι ως άνωτέρω προθεσμίαι άρχονται από της χρονολογίασ της άποφάσεωσ του Ελεγκτικού Συνεδρίου της κανονίζουσής την σύνταξιν Δημοσίου.

Παρερομέμων άπράκτων των ως άνωτέρω προθεσμιών, το δικαίωμα των εργατών θαλάσσης και των οικογενειών αυτών τα έκ της μηρηθείσεσ διατάξεωσ του άρθρου 47 του Κ. Ν. 3347, άποσθέννται όριστικώς.

4. Η κατά τα άνωτέρω άπονερομένη σύνταξισ δέν έχει άναδρομικήν ισχύν, αλλά καθάλλεται από της πρώτησ του επομένου της υποβολήσ της νέασ αίτήσεωσ μηνός, υπόλογίζετα δέ ή σύνταξισ κατά της σχετικήσ διατάξεισ του Κ. Νόμου 3347 τάσ ισχύουσασ πρό πάσεσ αυτου τροποποιήσεωσ.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείσ υπό της Βουλής και της Γερουσίασ και παρ' ημών σήμερον εκδοθείσ δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδεσ της Κυβερνήσεωσ και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτουσ.

Έν Αθήναισ τη 12 Απριλίου 1932.

Ο Πρόεδροσ της Δημοκρατίασ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο επί των Ναυτικών Υπουργός
Π. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτουσ σφραγίσ.

Έν Αθήναισ τη 15 Απριλίου 1932.

Ο Υφυπουργός της Δικαιοσύνησ
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

(6)

Περί αυθεντικής έρμηνείασ των άρθρων 36 και 37 του νόμου 4108 του έτουσ 1929.

Νόμος 3401

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει το άρθρον 75 του Συντάγματοσ, εκδίδομεν τον επόμενον Νόμον, ψηφισθέντα υπό της Βουλής και της Γερουσίασ.

Άρθρον μόνον.

Η άληθής έννοια των διατάξεών των άρθρων 36 και 37 του νόμου 4108 είναι ότι δέν περιλαμβάνονται έν αυτάσ αι από του έτουσ 1926 και έφεξής αναγνωρίζομενοι Κοινοτήτεσ.

Ο παρών νόμος, ψηφισθείσ υπό της Βουλής και της Γερουσίασ και παρ' Ημών σήμερον εκδοθείσ, δημοσιευθήτω διά της Εφημερίδεσ της Κυβερνήσεωσ και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτουσ.

Έν Αθήναισ τη 15 Απριλίου 1932.

Ο Πρόεδροσ της Δημοκρατίασ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός
Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ

Έθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτουσ σφραγίσ.

Έν Αθήναισ τη 18 Απριλίου 1932.

Ο Υφυπουργός της Δικαιοσύνησ
Π. ΘΗΒΑΙΟΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(7)

Περί έγκρισεωσ του Κανονισμου της έν Αλεξανδρείη Ελληνικήσ Κατοχήτεσ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού, έγκρινομεν τον έξ άρθρων 54 κανονισμομόν της Ελληνικήσ Κοινοτήτεσ Αλεξανδρείησ υποβληθέντα παρά του εκεί Γενικού Προξένου της Ελλάδοσ, έπισημολογούμενοι ήτοιωσ άρουμεν την έγκρισιν ταύτην, έν περιπτώσει μη άκριβούσ τηρήσεωσ των διατάξεων του ειρημένου Κανονισμου.

Είς τον αυτον Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίεωσιν και εκτέλεσιν του παρόντος Διατάγματοσ.

Έν Αθήναισ τη 15 Απριλίου 1932.

Ο Πρόεδροσ της Δημοκρατίασ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ο επί των Εσωτερικών Υπουργός
Κ. ΑΙΔΩΡΙΚΗΣ

(8)

Περί αναγνωρίσεωσ κοινοτήτων έν τω νομού Πάλεισ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντας υπ' όψει τα άρθρα 2 και 5 του Κώδικη της νομοθεσίασ περί Δήμων και Κοινοτήτων και 55 του νόμου 4108 του 1929 «περί τροποποιήσεωσ και συμπληρώσεωσ διατάξεών των της νομοθεσίασ περί δήμων και κοινοτήτων», προτάσει του Ημετέρου επί των Εσωτερικών Υπουργού, εις σύμφωνον

ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 στηριζομένη ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀναγνωρίζονται εἰς ἰδίαν κοινότητα οἱ ἐν τῷ Νομῷ Ἡλείας Ἐπαρχία Ἡλείας οἱ κατωθί συνοικισμοί:

α) Ὁ συνοικισμὸς Κάτω Παναγιᾶς ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Κάτω Παναγιᾶς» καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς Κοινότητος Κυλλήνης τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

β) Ὁ συνοικισμὸς Ἄνω Λουκαδίτης ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Ἄνω Λουκαδίτης» καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Κάτω Λουκαδίτης τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. ΛΙΑΩΡΙΚΗΣ

(9)

Περὶ ἐγκρίσεως ἀνταλλαγῆς κοινοτικῶν ἀρχῶν τῆς κοινότητος Σταμάτας πρὸς διάνοιξιν ὁδοῦ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 71 τοῦ κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἐγκρίνομεν τὰς ὑπ' ἀριθ. 1, 10 καὶ 19 ἐ. ἑ. ἀποφάσεις τοῦ κοινοτικοῦ Συμβουλίου Σταμάτας, δι' ὧν ἀποφασίζει τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν εἰς τὴν κοινότητα Σταμάτας ἀνηκόντων τμημάτων γῆπέδου τῆς καταργουμένης κοινοτικῆς ὁδοῦ Σταμάτας Ἀθηνῶν πρὸς ἴσης ἐκτάσεως καὶ ἀξίας καταλαμβανόμενα ἰδιωτικά γῆπεδα ὑπὸ τῆς διανοιγομένης νέας κοινοτικῆς ὁδοῦ Σταμάτας Ἀθηνῶν.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν ἀνατίθωμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. ΛΙΑΩΡΙΚΗΣ

(10)

Περὶ ἀναγνωρίσεως κοινοτήτων ἐν τῷ νομῷ Ἡλείας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 2 κ. ἑ. τοῦ Κώδικος τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων καὶ 55 τοῦ νόμου 4108 τοῦ 1929 (περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινῶν τῆς νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ, εἰς σύμφωνον ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ὡς ἄνω ἄρθρου 55 τοῦ νόμου 4108 στηριζομένη, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἀναγνωρίζεται εἰς ἰδίαν κοινότητα ὁ ἐν τῷ Νομῷ Ἡλείας Ἐπαρχία Ἡλείας, συνοικισμὸς Λυγιάς, ὑπὸ τὸ ὄνομα «Κοινότης Λυγιάς» καὶ με' ἔδραν τὸν ὁμώνυμον συνοικισμὸν, ἀποσπώ-

μενος τῆς κοινότητος Βαρθολομίου τοῦ αὐτοῦ νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

Εἰς τὴν ἀναγνωρίζομένην κοινότητα ἐνοῦται καὶ ὁ συνοικισμὸς Γλύφας, ἀποσπώμενος τῆς κοινότητος Βαρθολομίου τοῦ αὐτοῦ Νομοῦ καὶ Ἐπαρχίας.

Τῷ αὐτῷ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργῶν ἀνατίθεται ἡ δημοσίευσις καὶ ἐκτελέσις τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργός
Κ. ΛΙΑΩΡΙΚΗΣ

(11)

Περὶ ἰδρύσεως μονοταξίου δημοτικοῦ σχολείου εἰς Λιαντίνα—Λακεδαίμονος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει τὸν νόμον 4397 περὶ στοιχειώδους Ἐκπαιδεύσεως, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν τῆς Παιδείας καὶ Ἐκτελέσεως καὶ τῶν Οἰκονομικῶν στηριζομένης εἰς ἀπόφασιν τοῦ ἐποπτικοῦ συμβουλίου Λακεδαίμονος περιλαμβανομένην ἐν τῇ ὑπ' ἀριθ. 11 πράξει αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἰδρύεται μονοτάξιον δημοτικὸν σχολεῖον εἰς Λιαντίνα—Λακεδαίμονος.

Εἰς τοὺς αὐτοὺς Ὑπουργοὺς τῆς Παιδείας καὶ Ἐκτελέσεως καὶ Οἰκονομικῶν ἀνατίθωμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῆς Παιδείας
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

(12)

Περὶ ἰδρύσεως Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Κάτω Πατησίων).

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἐχόντες ὑπ' ὄψει 1) τὰ ἄρθρα 7 καὶ 8 τοῦ Ν. Διατάγματος τοῦ 1923 (περὶ ἐνοριακῶν ναῶν καὶ ἐφημερίων) ὡς καὶ τὰ ἄρθρα 10 καὶ 21 τοῦ Διατάγματος τῆς 6 Σεπτεμβρίου 1931 (περὶ κωδικοποιήσεως τῶν περὶ ἐνοριακῶν Ναῶν κλπ. ἰσχυρῶν διατάξεων καὶ 2) τὴν σχετικὴν γνωμοδότησιν τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου Ἀθηναίων, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκτελέσεως Ὑπουργοῦ, διατάσσομεν.

Ἰδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς ἐν Ἀθήναις ὁ Ναὸς τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου (Κάτω Πατησίων).

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκτελέσεως Ὑπουργῶν ἀνατίθωμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Παιδείας κλπ. Ὑπουργός
Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

(13)

Περί καταργήσεως προσθέτου φόρου επί του ελαίου και ελαιών υπέρ του ταμείου Ελαιάς εις Σάμον και επαρχίαν Λακεδαιμόνος.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει τὰ άρθρα 2 και 4 του Νόμου 2805 και τὰ άρθρα 1 και 3 του νόμου 3553, τὴν υπ' ἀριθ. 177)932 γνωμοδότησιν του Συμβουλίου Ἐπικρατείας ὡς και τὴν υπ' ἀριθ. 22 τοιαύτην του Διοικητικοῦ Συμβουλίου του Ταμείου Ἐλαιάς, προτάσει τῶν Ἡμετέρων ἐπὶ τῆς Γεωργίας και Οικονομικῶν Ὑπουργῶν, ἀπεφασίσασμεν και διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Καταργοῦμεν τὸν πρόσθετον φόρον ἐπὶ του δημοσίου τοι-

ούτου ἐπὶ του ελαίου και τῶν ελαιῶν υπέρ του Ταμείου Ἐλαιάς εις τὰς κάτωθι περιφερείας:

Νῆσον Σάμον ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1931.

Ἐπαρχίαν Λακεδαιμόνος διὰ τὴν φορολογικὴν περίοδον 1931—32.

Ἐἰς τοὺς αὐτοὺς ἐπὶ τῆς Γεωργίας και Οικονομικῶν Ὑπουργῶς ἀνατίθεμεν τὴν δημόσιευσιν και ἐκτέλεσιν του παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Ἀπριλίου 1932.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐπὶ τῶν Οικονομικῶν
Γ. ΜΑΡΗΣ

Ἐπὶ τῆς Γεωργίας
Α. ΑΛΕΞΑΝΔΡΗΣ